

VJENCESLAV NOVAK

Svake godine u mjesecu rujnu obilježavamo datum rođenja i smrti ovog značajnog hrvatskog književnika čije ime s ponosom nosi naša škola. Rođen je 11.rujna.1859. godine u Senju, a umro 20.rujna,1905.godine u Zagrebu. Školovao se u Senju, Gospiću i Zagrebu. Pučku školu i prva dva razreda gimnazije pohađao je u svome rodnome gradu, a zatim u Gospiću. Učiteljsku školu završio je u Zagrebu. Završava glazbeni konzervatorij u Pragu, što ga u životu kasnije obilježava kao učitelja, glazbenika i književnika.

Na početku radnog vijeka radi kao učitelj u Senju, a sljedećih godina radi u Zagrebu kao profesor glazbenog odgoja. Svirao je orgulje, skladao i proučavao glazbenu teoriju i povijest. Bio je strog, ali pravedan učitelj. Volio je svoje učenike i s ljubavlju ih je podučavao.

U književnom stvaralaštvu jedan je najznačajnijih pisaca realizma. U lijepoj našoj Hrvatskoj u devetnaestom stoljeću pojavljuje se Novak na književnoj sceni i progovara kroz pisanu riječ zastupajući prava običnog malog hrvatskog čovjeka. Piše o kulturnim i političkim problemima hrvatskoga društva onoga vremena.

Prvi je u svojim pripovijetkama i novelama pisao o siromašnom hrvatskom čovjeku s ruba društvenih ljestvica, ponekad potpuno obespravljenog. Progovorio je o siromašnoj svakodnevici. Realno, stvarno opisivao je život, nadajući se da će njegove riječi utjecati na vladajuće strukture.

U romanu Posljednji Stipančići opisao je propadanje senjske patricijske obitelji.

Njegova su poznata djela obilježila realizam:
Nezasitnost i bijeda, U glib, Pod Nehajem, Iz velegradskog podzemlja, Dva svijeta, Tito Dorčić,
Posljednji Stipančići...

Empatija i suosjećanje prema običnom malom hrvatskom čovjeku proizlazi što je i sam živio u neimaštini, prehranjujući svoju veliku obitelj.

Nažalost borio se s tada još neizlječivom bolešću - tuberkulozom. Danju je radio, noću je pisao.

Mala je riječ da smo samo **ponosni**, što naša škola nosi ime jednog tako VELIKOG čovjeka, skromnog porijekla.

I danas ponekad, svi se mi možemo pronaći u Novakovim pripovijetkama.

Tvoje ime s ponosom pronosit ćemo dalnjim generacijama ! TVOJI NOVAKOVCI !

VJENČESLAV NOVAK

Svake godine u mjesecu rujnu obilježavamo datum rođenja i smrти drugog značajnog hrvatskog književnika te jednog od najvećih hrvatskih književnih radnika (4. 11. rujna 1859. godine u Senju, a umro 20. rujna 1930. godine u Zagrebu). Skočio je u Školu, Školsku gimnaziju i učilište, a potom dva razreda gimnazije pohađao je u svesne roditelje grada, a zatim u Gospiću. Učiteljko školu završio je u Zagrebu. Zapravo bio je hrvatski književnik u Pragu, Istri u Đurđevskoj okolicama, kao učitelj, gospodar i književnik. Na početku ratnog vijeta vrati se u Šibenik, a sjedne godine radi u Zagrebu kao profesor glazbenog delja. Srpske je orguljama i harmonijkama poučavao glazbenu tehniku, a takođe i drugim, ali prenemajući, Vozu je svoje učenike i učjebnjika ih je poduzevao.

U književnom stvaralaštvu jedan je najznačajniji plasac realizma. U vrijeme radnje Novakovega i dovršetka života u Zagrebu, u književnosti je uvezena književna scena i progovara kroz pisani riječi zastupajući prava običnog malog hrvatskog čovjeka. Pile su kulturnim i političkim problemima hrvatskoga društva mnoga vremena.

Prije je u svome prijevjetljenu i raspisanim platu o simbolizmu hrvatskog čovjeku i rubu dravljene testica, posebno privrženo obrazovanjem. Progrovao je o izmraćujućem sukobotu. Realno, stvarno opisivao je pojedinačne životne scene da će regije i čeliči učestvati na sljedeće strukturi:

U romanu Posljednji Stipančići osinac je propadanje srpske patriotske vlasti.

Njegova su posljednja riječi dobiti su u Zagrebu:

„Kraj je, moj član, užit, ali ne užit je u Senju, a umro

20. rujna, 1930. godine u Zagrebu. Skočio je u Senju,

Gospiću, u Đurđevsku, Puli, a u Zagreb je došao ova mrežda

gimnazije pohađao je u svesne roditelje grada, a zatim

Posljednji Strandanj.

Empatični i socijalni primjer aktionskog realizma

Novak je u svojim romanima postavio Šibenik i

neznatili, prehranjujući svoju veliku omet.

Nabrošat borci se i tada je užit netražljivom hrvatskom -

tuberkulozom. Danje je redko, no užit je platio.

Maša je, učenica, učenica pesek, što nela škola nosi

ime jednog takav VELIKOG hrvatskog, domaćeg pesnika.

I danas ponosak, svu je mi molimo prizati u

Novakovim pripovjetama.

Tvoje imo s ponosom prouzroči čemo daljnju

generaciju i TUDI NOVAKOVU!

VJENČESLAV NOVAK

Svake godine u mjesecu rujnu obilježavamo datum

rođenja i smrти drugog značajnog hrvatskog književnika

čije ime i povijesni doprinos su učinkoviti.

11.rujna, 1859. godine u Senju, a umro

20.rujna, 1930. godine u Zagrebu. Skočio je u Senju,

Gospiću, u Đurđevsku, Puli, a u Zagreb je došao ova mrežda

gimnazije pohađao je u svesne roditelje grada, a zatim

Posljednji Strandanj.

Empatični i socijalni primjer aktionskog realizma

Novak je u svojim romanima postavio Šibenik i

neznatili, prehranjujući svoju veliku omet.

Nabrošat borci se i tada je užit netražljivom hrvatskom -

tuberkulozom. Danje je redko, no užit je platio.

Maša je, učenica, učenica pesek, što nela škola nosi

ime jednog takav VELIKOG hrvatskog, domaćeg pesnika.

I danas ponosak, svu je mi molimo prizati u

Novakovim pripovjetama.

Tvoje imo s ponosom prouzroči čemo daljnju

generaciju i TUDI NOVAKOVU!

